

non advertunt animum ad diem **רליפיהם** mutationis A sua, non timent à die mortis: (Job. XIV, 14.) Nomen **רליפיהם** mutationem vel vicissitudinem denotat, v. g. vestimentorum, Gen. XLV, 22. Jud. XIV, 12. 19. 2. Reg. V, 5. 22. 23. mensium quoad exhibendos labores, 1. Reg. V, 14. Job. X, 17. vitæ quando morimur, Job. XIV, 14. (præterea non extat.) Hòc locò mutatio respicit conditionem mentis, quod in carentiâ illâ timoris Domini, de quâ sequitur, contumacissimè perseverent, nec ullam admittant mutationem in melius. Non enim adeò commodè ad fortunam videtur referri à *Kabvenaki*, *Aben Esrà* aliisque, quasi sensus sit: qui nullam fortunæ experiuntur vicissitudinem, semper felices, &c. *Psal.* LXXIII, 5. Hujus enim beatitudinis non adeò videtur curam h. l. habuisse David. *Kimchi* de Deò, cui non sunt mutationes, i. e. qui in promissis non solet flecti, adeoque & erga me, quod decrevit, perficiet. Verùm quæ connexio: *Deus non mutatur*, & *non timent Deum?* Coccejus ad Job. cap. XIV, fol. 208. hunc locum ita vertit: quibus non est successio: subjungens: agit cum iis, qui jactant apud ecclesiam successionem officii Apostolici & throni Christi. Quod ipsum pluribus prosequitur in *comm. h. l.* Verùm cur **רליפיהם** non possit accipi de successionem mentis novæ in locum veteris pravæ, vel pietatis, ubi timetur Deus, in locum securitatis, id nondum satis liquet.

EXPLICATIO VERSUS XXI.

שלה mittit manus suas:) nimirum unusquisque profanorum horum hominum, qui Deum non timent. Hanc namque distributionem postulat subita numeri pluralis in singularem mutatio. Exempla videbis *Psalm.* VII, 2. 3. persecutores mei discerpit: i. e. unusquisque discerpit: sic *Psal.* xxxvii, 31. xli, 6. seqq. Nonnulli singularem hunc referunt ad primarium illum nefariæ cohortis ducem, quem descripsit *vers.* 14. Mittere autem manum in vel contra aliquem, est, violenter eum prehendere, plagasque inferre: quomodo 1. *Sam.* xxvi, 9. David ad Abisai ait: quis **שלה יהו במי** mittet manum suam in vel contra unum Domini, & insons erit? *Gen.* xxxvii, 22. manum ne immittite Josepho. Sic *Actor.* xii, 1. *Herodes* ἐπιβαλε τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς &c.

בשלמי in pacificos suos:) vel qui pacificè secum vivebant, nullam hujusmodi violentiam vel plagas meriti, neque tale quid unquam metuentes, *vers.* 14. 15. Confer *Psal.* VII, 5. si rependi malum **שלמי** pacifico meo, vel tranquillè mecum viventi: & *Psalm.* XLI, 10. etiam **ישלמי** vir pacis meus, cui confidebam &c. Unde patet, affixum *Vav* h. l. non tam Deum; (quorum videtur retulisse Lutherus: seine friedsamem; aliàs namque dixisset: an ihre friedsamem.) quàm ad ipsum nocentem impium respicere. Non male Campensis: *injecit manum violentam in eum, cum quò pacem simulaverat.* Nomen **שלום** aliàs in abstractò pacem denotat, (radix **שלם** perfectus, integer, item pacificus fuit, ut *Job.* ix, 4. xxi, 21.) in plurali præter hunc locum tantummodò semel reperitur *Psalm.* LXIX, 23. & tranquillè **ולשרמי** in laqueum: adeoque concretè ponitur pro pace fruentibus. Similis metonymia est *Psal.* LXVIII, 19. captivam duxisti captivitatem, i. e. captivantium turbam, *Ezech.* xli, 6. dices

ad rebellionem, i. e. populum rebellem; *Hof.* VIII, 9. amores i. e. amatores. Posses etiam cum *Vatlabo*, *Aben Esra*, *Kimchi* subintelligere (*Virum*) fructuum suorum: quomodo *Psalm.* CIX, 4. dicitur: ego oratio, pro ego (*vir*) orationis. Belgæ in schol. seine Friedensgenossen.

הלל irritum fecit vel profanavit fœdus suum:) h. e. per turpissimam perfidiam ex oculis planè amovit sanctum illud fœdus, tum quod cum Deò, (quem tamen non timet amplius, *vers.* 20.) iniit in sacramentò initiationis, tum quod interpositò Dei nomine ipsi intercedit, cum proximò, tranquille amicèque secum hætenus viventi. Campensis: *amicitia vinculo turpiter rupto.* Verbum **הלל**, aliàs polysemum, in Piel significat rem dignitate suâ exuere, usus promiscui reddere: quomodo v. g. cibus sacer profanatur comestus tempore illicito, *Lev.* xix, 8. quomodo regnum & principes ejus profanavit Deus, *Thren.* II, 2: *Psalm.* LXXXIX, 40. item sanctuarium. *Ezech.* xxviii, 18. *Jes.* XLVII, 6. *Psalm.* LXXIV, 7. quomodo vinea, postquam Deo suas exhibuit primitias, dicitur profanari, vel usus promiscui fieri, *Deut.* xx, 6. sic de lectò paternò profanatò. *Genes.* XLIX, 4. de sabbatis ad usus profanos adhibitis, *Ezech.* xxii, 8. xx, 16. 21. 24. xxxiii, 38. &c. de statutis Dei profanatis *Psal.* LXXXIX, 32.

EXPLICATIO VERSUS XXII.

חלקו mollia fuerint butyrina oris ejus:) i. e. blandissimis meramque amicitiam atque officiositatem spirantibus sermonibus uti novit, hicce homo perfidus, ita ut verba ex ore ejus prodeuntia nil asperi, nil noxii præ se ferant, sed meram benevolentiam, instar butyri lenientem, reficientem, sanantem, fatiantem, &c. Apud profanos dicitur: aliud in titulò, aliud in pyxide: aliud clausum in pectore, aliud in linguâ promptum habere. Vide *Zehn. simil. pag.* 84. Verbum **חלקו** divisit, præter hunc locum etiam *Hof.* x, 2. (juxta Concordantias) occurrit in sensu intransitivò *Mollificationem esse*; sicut in Hiphil de meretrice transitivè id usurpatur, quæ **חלקו** emollit sermones suos, ita ut instar teli cujusdam levigati, oleòve aut butyrò inuncti, penetrarent celerrime; quod pulchrè expressit *Plautus Truc. act.* 1. *scen.* 2. In melle sunt linguæ vestrae fitæ, atque orationes lacteq; ; corda in felle sunt fita atque acerbò acerbò. Linguis dulcia dicta datis, corde amarè facitis amantes &c. sic de adulationibus &c. *Prov.* xxviii, 3. xxix, 5. *Pl.* V, 10. xxxvi, 3. Vulgatus: *divisi sunt ab irà vultus ejus, & appropinquavit cor illius.* propugnantem hæc Genebrardum deludit *Simon Muis* & *Joh. Bapt. Folengius*, aliique *Papistæ*. Operosum etiam in conciliandò se gerit *Delrio t. 2. adag. pag.* 52. sed parum feliciter.

מחמתו butyrina oris ejus:) scilicet verba, nomen hoc à **מחמתו** deductum per literam præformantem (ס) adjectivum habet sensum, ubi facile licet supplere substantivum, quod conveniat cum **פיו** ore ejus, nimirum Verba. vel femininum accipitur neutraliter, butyrinum oris, i. e. id, quod butyro simile. ex ore ejus procedit, Campensis: *blandius fecit quisque eorum os suum lacte.* Coccejus: *blanda sunt butyracea oris ejus.* Contra eos namque, qui vertunt, præ butyro, militat punctatio